

ژاپن (دوره ی جومون)
فرهنگ ده هزار ساله (۱۴۵۰۰-۲۵۰ ق.م)

نام این دوره از سفالینه های به دست آمده از این دوره گرفته شده است، جومون به معنای نقش ریسمان است و تمامی سفالینه های این دوره مزین به این نقوش ریسمانی است، این سفالینه ها به تعبیری قدیمی ترین سفالینه های کشف شده در جهان با قدمت ۱۸۰۰۰ سال هستند. این سفالینه ها کاربردهای متفاوتی مانند خوراک پزی، نگهداری آب و تدفین مردگان داشتند. همچنین در کنار این ظروف سفالی، پیکره های سفالی ای به نام دوگو برای شفابخشی و باروری ساخته میشد. همچنین وسایلی مانند سبدهای حصیری و جواهراتی ساخته شده از استخوان و صدف نیز در این دوره ساخته میشد. نکته جالب توجه در این دوره این است که برعکس بیشتر جوامع پیش از تاریخ مردم این دوره به ندرت در غارها ساکن بوده اند و در حقیقت غارها بیشتر در سفر و برای پناهگاه موقت استفاده می شدند.

روستاها در این دوره معمولا بین ۲۰ تا ۱۵۰ نفر جمعیت داشتند که تمام افراد روستا در بزرگ کردن بچه ها به هم کمک میکردند زیرا والدین معمولا در سن ۳۰-۴۰ سالگی فوت می کردند. روستاهای اولیه معمولا دارای دوجین مسکن اولیه متشکل از خانچال هایی با سقف حصیری بودند. سلاحهای استفاده شده در این دوره تیر و کمان برای شکار بود سگ ها تنها حیوانات اهلی در این دوره بود. همچنین گفته می شود که کشاورزی در این دوره در منطقه هوکایدو وجود داشته است که البته هنوز تایید نشده است. برنج به همراه جو و آسیاب در اواخر دوره جومون به ژاپن آمد. از سال ۵۰۰۰ ق.م مردم دوره جومون شروع به تولید لباس پارچه ای کردند. گفته می شود زبان این دوره قرابت نزدیکی با زبان کره ای و همچنین زبان های مغولی و ترکی دارد! جالب این است که نوادگان مردم دوره جومون به نام آینو(مردم بومی ژاپنی) شناخته میشوند که در حال حاضر بیشتر در ناحیه هوکایدو ساکن هستند. گرچه آینوها تا ۱۹۹۷ به عنوان مردم بومی ژاپن شناخته نشدند و تا امروز به عنوان شهروندان درجه دوم شناخته شده و انکار شده اند.

سه نمونه از شمشیرهای معروف تاریخ ژاپن

شمشیر تومویوکی یاماشیتا

این شمشیر به نام صاحبش ژنرال تومویوکی یاماشیتا، ژنرال ارتش امپراطوری در طول جنگ جهانی دوم نامگذاری شده است. این شمشیر را کن ناگا فوجی وارا بین سالهای ۱۶۴۰-۱۶۸۰ ساخته است. تومویوکی پس از شکست دادن دو مستعمره بریتانیا در مالزی و سنگاپور در جنگ جهانی دوم به شهرت رسید. اگرچه بعدها به دلیل جنایات جنگی به مرگ محکوم شد و این شمشیر به موزه آکادمی نظامی ایالات متحده آمریکا منتقل شد. دسته ی این شمشیر در اوایل ۱۹۰۰ بازسازی شد.

شمشیرهای تشریح شده موروماتسا

این شمشیر ساز در دوره ی موروماتسچی بین قرن های ۱۱۶م و ۱۱۷۵ میلادی زندگی میکرد. او سبک موروماتسا در شمشیر سازی را اختراع کرد و آن را به شاگردانش انتقال داد.

این سبک به دلیل کیفیت بالا و پرتنگی بسیار تیغه بسیار معروف شد. موروماتسا به خاطر خلاقیت، استعداد و مهارتش در شمشیرسازی بسیار مورد احترام بود اگرچه گفته میشود که ذهنی به شدت آشفته و خشونتی ذاتی داشته است که گفته میشود طبق باورهای مردم ژاپن به شمشیرها نیز منتقل می شده است و این ویژگی هنوز هم در شمشیرهایی که او ساخته باقی مانده است. حتی شایعه هایی مبنی بر اینکه او برای ساختن مرگ آورترین شمشیرها در زمان ساختن آنها زیر لب دعا می کرده نیز وجود دارد.

هفت شاخه (七支刀) 복제
The Seven-branched Sword (Shimshir Haft Shakh)
Pakche
이 무기는 고대 동아시아에서 사용된 것으로, 주로 중국, 한국, 일본에서 발견된다. 이 무기는 7개의 가지가 있는 것으로 알려져 있으며, 주로 3세기에서 5세기 사이에 사용되었다. 이 무기는 주로 전쟁에서 사용되었으며, 주로 중국, 한국, 일본에서 발견된다. 이 무기는 7개의 가지가 있는 것으로 알려져 있으며, 주로 3세기에서 5세기 사이에 사용되었다. 이 무기는 주로 전쟁에서 사용되었으며, 주로 중국, 한국, 일본에서 발견된다.

شمشیر هفت شاخه

این شمشیر مرموز در سال ۱۹۴۵ در صومعه ی ایسونا کامی ژاپن کشف شد. این شمشیر دارای ۶ شاخه فرعی است که از کنار پدنه بیرون آمده است که با در نظر گرفتن نوک شمشیر، ۷ شاخه در این شمشیر وجود دارد. گرچه سطح شمشیر خیلی شفاف نیست اما نوشته محوی روی آن قابل تشخیص است که اگرچه ترجمه دقیقی از آن موجود نیست اما گفته شده که شمشیر هدیه ی یکی از پادشاهان کره به یکی از حاکمان ژاپن بوده است زیرا میتوان نمونه ی ذکر شده این شمشیر را در کتاب نیهون شوکی یافت.

七支刀

泰和四年五月十六日丙午
唐佐王 乙卯日作
백제 4년 5월 16일 (丙午)
을 밤을 엮다. (이 같은) 도
기에 알렸다. 乙卯(을)가
先世以來 未有此刀 百濟王
간해 아래 어찌까지 이런 도
게 성음이 장간 거달에 해당
이도록 할 것이다.

이 무기는 고대 동아시아에서 사용된 것으로, 주로 중국, 한국, 일본에서 발견된다. 이 무기는 7개의 가지가 있는 것으로 알려져 있으며, 주로 3세기에서 5세기 사이에 사용되었다. 이 무기는 주로 전쟁에서 사용되었으며, 주로 중국, 한국, 일본에서 발견된다. 이 무기는 7개의 가지가 있는 것으로 알려져 있으며, 주로 3세기에서 5세기 사이에 사용되었다. 이 무기는 주로 전쟁에서 사용되었으며, 주로 중국, 한국, 일본에서 발견된다.